NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

Nr 2 (404) ROK XXVIII 19 III 2023

MARZEC

gazetka dla wszystkich parafian

fot. Corbis

Wiele razy powtarzam - i jestem tego pewna – że największym niebezpieczeństwem zagrażającym pokojowi jest dzisiaj aborcja. Jeśli matce wolno zabić własne dziecko, cóż może powstrzymać ciebie i mnie, byśmy się wzajemnie nie pozabijali?

Św. Matka Teresa z Kalkuty

MSZE ŚWIĘTE
niedzielne i świąteczne:
7^{30}, 9^{00}, 10^{30}, 12^{00}, 13^{30}, 18^{00}
na Barbarce - zawieszone
w Domu Pomocy Społecznej:
10^{30},
w dni powszednie:
7^{00}, 8^{30}, 18^{00}.

KANCELARIA PARAFIALNA
poniedziałek - piątek
9^{00} - 10^{00} oraz 17^{00} - 18^{00}
sobota 9^{00} - 10^{00}
telefon: 56 610-22-41

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA
w dni powszednie:
godz. 6^{45}-7^{00}, 8^{00}- 8^{30}, 17^{30}-18^{00}
w niedziele:
podczas Mszy Świętych

KONTAKT:
telefon parafialny: 56 610 22 40
e-mail: womisz@wp.pl
kancelaria: 56 610-22-41
ks. proboszcz: 56 610-22-42
e-mail: womisz@wp.pl

księża wikariusze:
ks. Bartłomiej Surdykowski: e-mail:
b.surdykowski1989@gmail.com
ks. Tomasz Recki:
e-mail: tomekrecki@gmail.com
rezydent:
ks. Mariusz Wojnowski
e-mail: mariusz.wojnowski@wp.pl

Drodzy Parafianie

Minął już półmetek Wielkiego Postu. Jest to zawsze dla nas czas duchowego powrotu do Boga. Podejmujemy piękne postne postanowienia, uczestniczymy w rekolekcjach i nabożeństwach pasyjnych, wypełniamy praktyki pokutne, a owocem tego jest jałmużna, dzięki której stajemy się lepsi, otwarci dla drugiego człowieka. Tyle było okazji w naszej parafii do dobrych czynów, także poprzez materialne ofiary składane: dla ofiar trzęsienia ziemi w Turcji i Syrii, na misje i ofiary dobroczynne wpłacane na konto czy wrzucane do skarbony św. Antoniego. Dzięki temu możemy pomagać innym. W skali roku są to dziesiątki tysięcy złotych.

Radością jest codzienna Droga Krzyżowa, którą odprawiają Parafianie. Każdego dnia kilkadziesiąt osób wędruje w kościele za krzyżem wsłuchując się w rozważania o Męce Pańskiej. Po raz kolejny udało się rozpocząć Kurs Alpha, w którym uczestniczy kilkadziesiąt „nowych" osób z naszej parafii.

Niestety to skupienie wielkopostne zostaje zakłócone przez rozmaite działania Zła. W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu w Ewangelii czytaliśmy o szatanie, który na pustyni przystąpił by kusić Jezusa. W czasie Wielkiego Postu szatan jest szczególnie aktywny. Myślę, że do takich działań należy zaliczyć napaść na św. Jana Pawła II. Tym, którzy wychowali się na Jego nauczaniu i działaniu, trudno sobie wyobrazić by Go nie było. Ci, nie dadzą sobie „odjaniepawlić" życia, jak to próbują dzisiaj głosić niektórzy. Gorzej z młodymi, dla nich Jan Paweł II jest już postacią historyczną, nie przeżywali tych chwil i spotkań z Nim i tak łatwo nimi manipulować. Potrzeba ogromnej modlitwy i pokuty, by zatrzymać ten wał laicyzacji, bo przecież o to głównie chodzi. Też potrzeba naszego świadectwa przywiązania do tych wartości, które głosił i za które cierpiał nasz Papież.

Ten numer Nauczyciela Ewangelii poświęcamy głównie Obronie życia od chwili poczęcia do naturalnej śmierci. Jedną z tych przeszkód do wprowadzenia w Polsce liberalnego prawa dotyczącego aborcji jest Jan Paweł II i Jego nauczanie, stąd próba by Go zniszczyć. Pamiętajmy jednak, jeżeli Bóg jest z nami, nic nie jest w stanie nas pokonać. Już niedługo będziemy to świętować śpiewając radosne Alleluja i sławić zwycięstwo Boga nad szatanem.

Ks. prob. Wojciech Miszewski

Z JANEM PAWŁEM II BROŃMY ŻYCIA OD CHWILI POCZĘCIA

Niedawno wzburzył Polaków program w jednej z telewizji niechętnej Kościołowi. Sam miałem pewien epizod z tą telewizją, kiedy byłem kierownikiem Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę. Był to czas, kiedy udzielałem wszystkim mediom wywiadów, dzisiaj już tego nie robię bo niestety wiele moich wypowiedzi zostało zmanipulowanych, wyciętych z kontekstu, tak by pasowały do koncepcji autora wywiadu. Zdziwiłem się, kiedy z tej telewizji zadzwoniono i poproszono o słowo o pieszej pielgrzymce. Cieszyłem się bardzo bo może zaproszenie doszłoby do większego grona tych, co się jeszcze wahają czy iść na pielgrzymkę. Niestety tej telewizji nie interesowało, że to cudowne rekolekcje w drodze, duch braterstwa, gdzie mimo podziałów wszyscy to bracia i siostry, gdzie w czasie drogi gościnnie przyjmują nas mieszkańcy. To niestety nieatrakcyjne tematy, zapytano mnie natomiast, co sądzę, czy w każdej grupie nie powinni iść policjanci w cywilu. Nie rozumiałem dlaczego, odpowiedziano, że przecież zagrożenie młodzieży sektami, narkotykami, pijaństwem i innymi tego typu sprawami. Odmówiłem wywiadu. Sama ta rozmowa, gdyby się pojawiła już odniosłaby skutek zamierzony przez autorów, skoro mówi się o takich zagrożeniach na pielgrzymce, a nawet obecności policji, muszą być to niebezpieczne miejsca, a więc lepiej, by swoich dzieci tam nie puścić. Okropna manipulacja, te problemy na pielgrzymce nie istnieją. To jeden z wielu przykładów, jak media chcą kreować rzeczywistość, a nie to co powinno być ich zadaniem i misją, przekazywać fakty.

Kiedy słyszę o takich czy innych doniesieniach z tych mediów, po prostu nie wierzę w tę „całą prawdę, całą dobę". Dzisiaj niestety problem dotyczy św. Jana Pawła II i jestem przekonany, że wcale nie chodzi autorom o prawdę historyczną, ale o uderzenie w autorytet Jana Pawła II, któremu chce się zakleić usta by przestał głosić trudną prawdę Ewangelii, ale tak mocno sprzeczną z tym co uczy współczesny świat. Wszystkie moce zła się sprzęgną w tej walce, ale wierzymy: Bóg jest z nami, Bóg jest we wnętrzu Swojego Kościoła.

Przypomnijmy sobie jeden z tych trudnych tematów, jakim jest Obrona życia. Pamiętamy te wielkie manifestacje z piorunami. Widziałem kiedyś jedną, po skowycie i wręcz szatańskich okrzykach miałem wrażenie jakby otwarło się piekło. Już w najbliższą sobotę 25 marca przezywać będziemy dzień Świętości Życia od chwili poczęcia do naturalnej śmierci.

Dzisiaj wśród naukowców nie ma już wątpliwości, życie ludzkie

rozpoczyna się w chwili poczęcia. Jakże często to poczęte dziecko ma już rozmaite prawa, np. może dziedziczyć majątek po swoim ojcu, który nie doczeka narodzin dziecka. Problem tylko w tym, w wielu krajach, takie dziecko nie ma tego podstawowego prawa - prawa do życia.

Widzimy nie raz manifestacje „wyzwolonych" kobiet, które w brutalny sposób niosą hasła: „Mam prawo do własnego brzucha". Dziecko nie jest częścią matki, tak jak ząb, ręka, noga. To osoba, nowy człowiek… Ruchy proaborcyjne są dzisiaj niezwykle rozbudzone. Posłużmy się pewnymi głosami z przeszłości; Warto przypomnieć słowa zbrodniarza wojennego Martina Bormana: „Płodność Słowian jest niepożądana, niech używają środków antykoncepcyjnych i niech robią skrobanki, im więcej, tym lepiej". Podobnego zdania byli Lenin i Stalin. Związek Sowiecki jako pierwszy kraj w XX wieku zalegalizował aborcję. Jak chętnie stosuje się to prawo dzisiaj w różnych krajach.

Stefan Żeromski w Ludziach bezdomnych wkłada w usta dra Judyma słowa „Człowiek, to rzecz święta i krzywdzić go nie można".

W zamyśle Boga, dziecko znajduje się pod sercem matki, serce to siedlisko najbardziej delikatnych uczuć, wydaje się, że to najbezpieczniejsze miejsce, bo swoje dziecko chroni matka gotowa nawet za nie umrzeć, jak to przykład dała nam św. Joanna Beretta Molla. Niestety jakże często serce matki zamienia się w głaz. Najbezpieczniejsze miejsce pod słońcem, jakim jest łono matki staje się miejscem zbrodni.

Szczególną troską naszego umiłowanego Jana Pawła II była troska o życie poczętych nienarodzonych dzieci. Także do Polaków Jan Paweł II powiedział: „Naród, który pozwala mordować własne dzieci nie ma żadnej przyszłości i wydaje na siebie wyrok śmierci". Jeszcze jako Metropolita Krakowski nauczał: „Myślę, że największą tragedią naszego społeczeństwa, naszego narodu jest śmierć ludzi, którzy się jeszcze nie narodzili, poczętych, a nienarodzonych i nie wiem czym zapłacimy przed historią za tę straszliwa zbrodnię, ale jest rzeczą oczywistą, że to nie może minąć bez konsekwencji".

W innym miejscu: „Życie ludzkie ma charakter święty i nienaruszalny, stąd zadaniem każdego człowieka, a zwłaszcza chrześcijanina jest obrona życia, wszelkiego życia, a w sposób szczególny tego nienarodzonego, w łonie matki. Wszelkie ataki godzące w to życie winny się spotkać ze sprzeciwem, jasnym i zdecydowanym ze strony wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących".

Kiedy wchodzimy na teren kościoła wielu z nas zatrzymuje się przy pomniku Jana Pawła II i Matki Teresy z Kalkuty. To święci, którzy rozumieli się bez słów. W Kaliszu w sanktuarium św. Józefa w 1997 r. Jan Paweł II przypomniał słowa tej prostej zakonnicy, kiedy przemawiała do uczestników

konferencji ONZ: „Mówię do was z głębi serca, do każdego człowieka we wszystkich krajach świata, do matek, ojców i dzieci w miastach, miasteczkach i wsiach, każdy z nas jest tutaj z miłości Boga, który nas stworzył i naszych rodziców, którzy nas przyjęli i zechcieli obdarzyć nas życiem. Życie jest najpiękniejszym darem Boga. Dlatego z tak wielkim bólem patrzymy na to, co się dzieje, w wielu miejscach świata: życie jest umyślnie niszczone przez wojnę, przemoc, aborcję. A przecież zostaliśmy stworzeni przez Boga do wyższych rzeczy – by kochać i być kochanymi. Wiele razy powtarzam - i jestem tego pewna – że największym niebezpieczeństwem zagrażającym pokojowi jest dzisiaj aborcja. Jeśli matce wolno zabić własne dziecko, cóż może powstrzymać ciebie i mnie, byśmy się wzajemnie nie pozabijali? Jedynym, który ma prawo odebrać życie jest Ten, kto je stworzył. Nikt inny nie ma tego prawa: ani matka, ani ojciec, ani lekarz, żadna agencja, żadna konferencja i żaden rząd. (…) Przeraża mnie myśl o tych wszystkich, którzy zabijają własne sumienie, aby móc dokonać aborcji. Po śmierci staniemy twarzą w twarz przed Bogiem, Dawcą życia. Kto weźmie odpowiedzialność przed Bogiem za miliony dzieci, którym nie dano szansy na to, by żyły, kochały i były kochane? Dziecko jest największym darem dla rodziny, dla narodu. Nigdy nie odrzucajmy tego Bożego daru.”

Te odważne słowa Matki Teresy powtórzył Jan Paweł II i z nimi się utożsamiał. Warto, aby te słowa wzięli sobie do serca wszyscy, którzy dzisiaj w imię nowych prądów nowych czasów chcą podnieść rękę na poczęte i nienarodzone życie. Dzisiaj mieć odwagę opowiedzieć się za życiem to przyznać się do Chrystusa.

Są ludzie, którzy dzisiaj odważnie przyznają się do swoich poglądów. Znany prezenter telewizyjnych wiadomości Krzysztof Ziemiec mówi: „Aborcja to zło samo w sobie niewyobrażalne. Trzeba głośno o tym mówić”. Paweł Kukiz wspomina: „Gdy miałem 13-14 lat widziałem film Niemy krzyk. Moment w którym szczypce zbliżają się do małego człowieka, utkwił mi w pamięci. Nikt mnie nie przekona, że to jest takie nic. Nie potrafię nawet powiedzieć embrion, czy zarodek. To jest życie. To po prostu jest człowiek. Jak można prawnie sankcjonować pozbawianie go życia. To niedopuszczalne. Moje poglądy na ten temat wynikają nie z wiary, lecz ze względów czysto ludzkich, pozareligijnych”.

Jedną z form realizacji Ewangelii Życia jest tzw. Duchowa adopcja dziecka poczętego. Przez 9 miesięcy naszą modlitwą otoczymy jedno dziecko, któremu grozi zagłada, dziecko, którego imię jest znane tylko Panu Bogu. Nasza Księga Duchowej Adopcji jest niezwykłym świadectwem. Według niej, już setki dzieci udało się nam uratować.

Ks. Wojciech Miszewski

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

W tym roku uroczystość Zwiastowania Pańskiego świętować będziemy w sobotę 25 marca. Ten dzień obchodzimy jako Dzień Świętości Życia. Tradycyjnie w naszym kościele w tym dniu podczas Mszy św. o godz. 8.30 złożymy przyrzeczenia Duchowej Adopcji. Osoby, które w tym roku pragną się włączyć w to dzieło prosimy o przyniesienie świec i wypełnienie deklaracji wyłożonych przy ołtarzu św. Joanny. Tego dnia również odbędzie się w naszym kościele symboliczny pogrzeb dzieci utraconych.

NAJCzĘŚCIEJ STAWIANE PYTANIA i ODPOWIEDZI

1. ***Co to jest duchowa adopcja?***

Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej - radosnej, bolesnej, światła lub chwalebnej (Ojcze Nasz i 10 Zdrowaś Mario) oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia.

2. ***Jakie mogą być dodatkowe postanowienia?***

Dodatkowymi postanowieniami mogą być na przykład: częsta Spowiedź i Komunia Święta, adoracja Najświętszej Sakramentu, czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, walka z nałogami, pomoc osobom potrzebującym, dodatkowe modlitwy, (litanie, nowenny, koronki...). Należy podejmować postanowienia realne, mając na uwadze indywidualne możliwości ich wypełniania.

3. ***Czy można podejmować duchową adopcję bez dodatkowych postanowień?***

Tak. Dodatkowe postanowienia nie są obowiązkowe, choć adoptujący chętnie je podejmują.

4. ***Jak zrodziła się duchowa adopcja?***

Powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. W roku 1987 została przeniesiona do Polski. Pierwszy ośrodek duchowej adopcji powstał w kościele OO Paulinów w Warszawie. Stąd rozprzestrzenia się na cały kraj i poza jego granice.

5. ***Jakie są owoce duchowej adopcji?***

Duchowa adopcja skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne spowodowane grzechem aborcji. Pozwala matkom odzyskać wiarę w Boże Miłosierdzie, przynosząc pokój ich sercom. Jako bardzo konkretny, bezinteresowny i osobisty dar (modlitwy, ofiary i post), pomaga w szczególności ludziom młodym kształtować charakter, walczyć z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalniając do postrzegania miłości i seksu oczyma Boga. Ucząc systematycznej modlitwy i pozytywnego działania, pogłębia kontakt z Bogiem. Pomaga odkrywać głęboki sens zaniedbanych praktyk ascetycznych. Może się stać czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie.

6. ***Kto może podejmować duchową adopcję.***

Każdy - osoby świeckie, konsekrowane, mężczyźni, kobiety, ludzie w każdym wieku. Jedynie dzieci podejmują ją pod opieką rodziców.

7. ***Ile razy można podjąć duchową adopcję ?***

Można podejmować ją wielokrotnie, pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań.

8. Czy ***trzeba za każdym razem składać przyrzeczenia? Tak***

9. ***Czy można adoptować więcej niż jedno dziecko?***

Duchowa adopcja dotyczy jednego dziecka.

10. ***Czy wiemy, jakiej narodowości będzie adoptowane dziecko?***

Nie wiemy. Imię dziecka zna jedynie Bóg.

11. ***Skąd pewność, ze Bóg wysłucha mojej modlitwy?***

Naszą pewność opieramy na wierze we Wszechmoc i nieograniczone Miłosierdzie Boże. Bóg jest Dawcą życia i Jego wolą jest, by każde poczęte dziecko żyło i było otoczone miłością rodziców.

12. ***Czy jest grzechem, jeżeli danego dnia zapomni się odmówić modlitwę?***

Zapomnienie nie jest grzechem. Grzechem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie składanego Bogu przyrzeczenia.

13. ***Czy przerywa się duchową adopcję, gdy zaniedbało się modlitwę przez dłuższy czas?***

Długa przerwa (miesiąc, dwa) przerywa duchowa adopcję. Należy wtedy ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W wypadku krótkiej przerwy należy duchową adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

14. ***Czy duchową adopcję mogą podejmować osoby żyjące w związkach niesakramentalnych?***

Tak, podobnie jak i osoby rozwiedzione.

15. ***Czy ważna jest duchowa adopcja podjęta przez radio?***

Tak.

16. Czy przyrzeczenia duchowej adopcjimuszą być składane w formie uroczystej, wyłącznie w kościele w obecności kapłana?

Wskazane jest, by przyrzeczenia były przeprowadzane uroczyście, chociaż można je złożyć także prywatnie.

17. ***Czy duchową adopcję mogą podejmować osoby, które nie uczestniczyły w przygotowaniach - chore, niepełnosprawne, w sędziwym wieku?***

Tak. Mogą podejmować prywatnie.

18. ***W jaki sposób można złożyć przyrzeczenia prywatnie?***

Odczytać formułę przyrzeczenia (najlepiej przed Krzyżem lub obrazem) i od tego momentu przez kolejnych dziewięć miesięcy odmawiać jedną dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i rodziców. Dla zapamiętania dobrze jest zapisać datę rozpoczęcia i zakończenia modlitwy.

19. ***Jak krzewić modlitwę duchowej adopcji?***

- pozyskać kilka osób zainteresowanych duchową adopcją,
- uzyskać zgodę księdza proboszcza na przeprowadzenie przyrzeczeń duchowej adopcjiw kościele,
- skontaktować się z ośrodkami duchowej adopcji, gdzie można uzyskać materiały, pełne informacje oraz pomoc w przeprowadzeniu przyrzeczeń.

MODLITWA CODZIENNA

Panie Jezu - za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu - proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

19-22 marca 2023 r.

Rekolekcjonista:

o. Andrzej Korda OMI

Niedziela – 19 marca 2023 r.

7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 13.30, - Msze św. z nauką rekolekcyjnymi

Poniedziałek 20 marca 2023 r.

7.00, 9.00, 18.00 – Msze św. z nauką rekolekcyjną

11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dzieci klas 0 - 4

Wtorek 21 marca 2023 r.

7.00, 9.00 /z udzieleniem sakramentem chorych/, 18.00 - Msze św. z nauką rekolekcyjną

11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną - klasy 7 - 8

Środa 22 marca 2023 r.

7.00, 9.00, 18.00

- Msze św. z nauką rekolekcyjną

11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dzieci klas 5 - 6

Spowiedź św. rekolekcyjna

Od poniedziałku do środy: **8.15-9.00, 17.15-18.00**

Droga Krzyżowa

Od poniedziałku do środy po Mszy św. o godz. 8.30

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń
tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl
strona internetowa: antoni-torun.pl
Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368
Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski
Za ofiarę na gazetkę serdeczne „Bóg zapłać”
DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a